

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 3/24

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Arkadiusz Opala**
Członkowie: **SGSŁ Piotr Nowak /ref./**
 SGSŁ Leszek Chelstowski
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę obwinionego [...] syna [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 18 grudnia 2023 r. sygn. akt OSŁ [...], mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:

w dniu 24.01 2023 o godz. 14.00 bez wiedzy i zgody Kol. [...] umyślnie poświadczył nieprawdę wpisując go jako polującego indywidualnie w obwodzie łowieckim nr [...], Nadleśnictwo [...], którego dzierżawcą jest KŁ [...]

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z § 8 ust. 1 pkt 3 i § 29 ust. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego

i za to wymierzono obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 1 roku. Zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 19,60 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 i ust. 2 pkt. 3 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że jako podstawę ukarania przyjmuje § 8 ust. 1 pkt 3 i § 29 ust. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego
2. w pozostałej części zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy

3. obciąża obwinionego [...] kosztami postępowania odwoławczego.

/-/ Arkadiusz Opala
/-/ Piotr Nowak
/-/ Leszek Chelstowski

U Z A S A D N I E N I E

Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny w [...] oskarżył [...] o przewinienie łowieckie z § 8 ust. 1 pkt. 3 i § 29 ust. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, polegające na tym, że w dniu 24 stycznia 2023 roku o godz. 14.00 bez wiedzy i zgody kolegi [...], umyślnie poświadczyl nieprawdę, wpisując go jako polującego indywidualnie w obwodzie łowieckim nr [...] Nadleśnictwo [...], którego dzierżawcą jest Koło Łowieckie [...].

Po rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] orzeczeniem z dnia 18 grudnia 2023 roku w sprawie OSŁ [...] uznał [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia i za to na podstawie 35c ust. 2 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie wymierzył mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres jednego roku oraz obciążył obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Odwołanie w przedmiotowej sprawie wniósł obwiniony [...]. Obwiniony nie sprecyzował zakresu odwołania oraz zarzutów odwoławczych, jednakże lektura jego pisma procesowego wskazuje, iż skarży on orzeczenie w całości na swoją korzyść zarzucając rozstrzygnięciu obrazę przepisów postępowania polegającą na braku kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu oraz pominięciu okoliczności podnoszonych przez obwinionego w piśmie procesowym skierowanym do Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...], które to pismo nie zostało podjęte i wróciło awizowane do nadawcy, a także nieprzeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego informatyka, który by stwierdził, czy kwestionowany wpis rzeczywiście dokonany był z telefonu obwinionego. W konkluzji obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego.

W toku rozprawy przed Głównym Sądem Łowieckim obwiniony podniósł, iż kwestionowany wpis mógł zostać dokonany przypadkiem, na skutek problemów wynikających z zasięgiem łączności telefonicznej. Podniósł, iż wymierzona mu kara dyscyplinarna jest rażąco surowa i nie uwzględnia jego wcześniejszych zasług oraz działalności na rzecz Koła i Polskiego Związku Łowieckiego.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie jest o tyle zasadne, iż w wyniku jego wniesienia Główny Sąd Łowiecki zmienił zaskarżone orzeczenie. Jednakże w zasadniczym zakresie, to jest ustalenia sprawstwa i winy obwinionego [...] odwołanie nie dostarcza tego typu argumentów, które wpływałyby na podważenie ustaleń Sądu I instancji, za co za tym idzie w tym zakresie nie może zostać ono uwzględnione.

Oceniając odwołanie wniesione przez obwinionego stwierdzić należy, że ma ono charakter wyłącznie polemiczny, albowiem sprowadzając się do zakwestionowania ustaleń poczynionych przez Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] i nie przytacza tego rodzaju argumentów, które podważałyby słuszność jego rozstrzygnięcia. Ustalenia zaskarżonego orzeczenia, wbrew wywodom skarżącego, są trafne, zgodne z całokształtem okoliczności sprawy. W tej materii Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] poczynił ustalenia, które nie mogą uważane być za błędne, dowolne, sprzeczne z zasadami logiki, czy doświadczenia życiowego.

Skarżący nie wykazał w żaden sposób, aby rozumowanie Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Wbrew tym twierdzeniom Sąd dyscyplinarny I instancji przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia miał na względzie całokształt ujawnionego w sprawie materiału dowodowego oraz wnikliwie i starannie rozważył wszystkie zebrane w sprawie dowody przemawiające zarówno na wersję przedstawioną przez [...], jak i przeciwko niej, czego wyraz dał w sporządzonym w prawidłowy - jak na warunki postępowania dyscyplinarnego w Polskim Związku łowiecki - sposób uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, co do przyjęcia, iż skarżący popełnił zarzucone mu przewinienie łowieckie uprawniały Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] w pierwszej kolejności dowody materialne w postaci wydruków logowań do książki elektronicznej wyjść w łowisko prowadzonej przez Koło Łowieckie [...]. Wynika z nich jednoznacznie, iż kwestionowany wpis wykonany został z telefonu użytkowanego przez obwinionego. Stosowane zabezpieczenia w postaci loginu i hasła wyłączają natomiast – lansowaną przez obwinionego w toku rozprawy przed Głównym Sądem Łowieckim – wersję [...], iż do dokonania przedmiotowego wpisu doszło przypadkowo. Szczególnie kuriozalnie brzmi w tym kontekście wskazanie, iż wynikało to z kłopotów z zasięgiem w łowisku. Skoro bowiem faktycznie byłyby kłopoty z zasięgiem, to dokonanie wpisu byłoby zupełnie niemożliwie. Ocena wartości tego dowodu została dokonana wszechstronnie, we wzajemnym ich kontekście z innymi dowodami, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym i jako taka w pełni została

podzielona przez Główny Sąd Łowiecki.

Truizmem byłoby w tym miejscu powtarzanie argumentów podnoszonych przez Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] w pisemnym uzasadnieniu – które podlegają w pełni akceptacji Głównego Sądu Łowieckiego – jednakże podkreślić należy, iż treść oraz wzajemne powiązanie wskazanych powyżej dowodów w połączeniu z zasadami logiki i doświadczenia życiowego prowadzić musi do wniosku, iż obwiniony dopuścił się przypisanego mu zachowania. Nie znajduje bowiem jakiegokolwiek potwierdzenie, iż wpis był następstwem włamania się i zhakowania telefonu [...]. Pomijając już fakt, iż obwiniony – poza głośnym stwierdzeniem – nie wskazał żadnych dowodów na potwierdzenie prawdopodobieństwa tej wersji, to wskazać należy, iż mało racjonalnym jest przyjęcie stanowiska, iż bliżej nieustalony sprawca zadał sobie trud pokonania zabezpieczeń telefonu [...] tylko po to, aby dokonać zakwestionowanego wpisu, a nie wykorzystał go dla chociażby zaciągnięcia pożyczki, dokonania oszustwa internetowego, czy innego niecnego, niezgodnego z prawem zachowania.

Sygnalizowane powyżej okoliczności powodują, iż odwołanie obwinionego w zakresie kwestionującym jego sprawstwo jest bezzasadne, a tym samym orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] uznać należy za trafne i zgodne z całokształtem ustalonych w sprawie okoliczności. Niemniej jednak wydając orzeczenie w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] dopuścił się uchybienia polegającego na pominięciu w sentencji orzeczenia kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego [...], czyli tzw. podstawy prawnej skazania. Dlatego też Główny Sąd Łowiecki zobligowany był zmienić zaskarżone orzeczenie poprzez przyjęcie przepisów § 8 ust. 1 pkt 3 oraz § 29 ust. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego jako podstawy ukarania obwinionego w przedmiotowym postępowaniu.

Ostatnią kwestią wymagającą odniesienia to kwestia rozmiaru orzeczonej kary zasadniczej podnoszona przez obwinionego w toku postępowania przed Głównym Sądem Łowieckim. W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu [...] i nie nosi cech rażącej niewspółmierności kary. Rażąca niewspółmierność kary i środków karnych określona w art. 438 pkt 4 kpk (stosowanym posiłkowo w postępowaniu dyscyplinarnym) zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego oraz poczynionych na tej podstawie przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych

prowadzi do wniosku, iż orzeczenie wobec [...] kary zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres jednego roku nie wykazuje cechy rażącej niewspółmierności w sensie jej surowości.

Zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach przewidzianego przez przepisy zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia czynu, osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność zachodzi zatem wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane czyny, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Zarzut niewspółmierności nie wymaga wskazania nowych, nieustalonych przez Sąd I instancji okoliczności, polegać może bowiem na wskazaniu, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara bądź nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu nie dostatecznym. I okoliczności takie zachodzą w przedmiotowej sprawie.

Tym samym orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] w zakresie rozstrzygnięcia o karze także uznać należy za trafne i zgodne z całokształtem ustalonych w sprawie okoliczności. Orzeczona kara zasadnicza jest jak najbardziej adekwatna do stopnia szkodliwości czynów obwinionego oraz stanowią odpowiednią reakcję dyscyplinującą na jego zachowanie.

Reasumując powyższe rozważania Główny Sąd Łowiecki uznał, iż zaskarżone orzeczenie jest ze wszech miar słuszne i sprawiedliwe i poza wskazanym wyżej niezbędnym uzupełnieniem winno być utrzymane w mocy. Dlatego orzekł jak w sentencji.

/-/ Piotr Nowak

/-/ Arkadiusz Opala

/-/ Leszek Chełstowski